

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput LIX. De Junioribus Professis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

4. *Estote igitur solliciti, ut & vos, & alios,
& Dei Ecclesiam illuminetis.*

5. Deinde in quadam oratione idem Episcopus ita precatur: *Lumen visibile manibus
preferentes, lun e quoq; spirituale moribus pre-
beant adjuvante Domino nostro Jesu Christo.*

6. Et in alia: *Sanctis Altaribus tuis fide-
liter subministrent. Accende, o Domine, mentes
eorum & corda ad amorem gratie tue, ut il-
luminati vultu splendoris tui fideliter tibi in
sancta Ecclesia deserviant.*

*De eo, qui in majoribus supplicationibus
portat aquam benedictam.*

Primus omnium procedit aqua hujusmodi
sancta loca, per qua transit supplicatio, ternis
quibusque passibus aspergens. Pars ea est fun-
ctionum Exorcista, qui unus est e quatuor mi-
noribus in Ecclesia Ordinibus. Illum subse-
quitur Thuriferarius eadem loca thuris suffitu
fumigans, quasi ambo loca illa prepararent, be-
nedicerent, sanctificarent ac suavissimo odore
perfunderent. Imitari id est divinum Salvatoris
nostri Praecursorem, qui viam illi preparabat,
juxta id quod vaticinatum de illo fuit: *Et tu,*
puer, Propheta altissimi vocaberis: praebis enim
ante faciem Domini parare vias ejus.

Luce 1.76

CAPUT LIX.

De Junioribus Professis.

Nullo unquam fermè tempore visum fuit,
Novitium relaxatum ac tepidiorem a sua
Professione evasisse ferventiorum. Quin potiùs
econtrariò nimio (eheu!) frequentius est vi-
dere

Pp 2

dere

dere Novitios ferventes ac recollectos, qui à sua Professione de disciplina Religiosa atque collectione plurimum remittant. Nostra jam tum ætate contingit, quod circa mundi finem eventurum Salvator noster prædixit, ubi ait: *Refrigescet charitas multorum.* Verùm enim verò illic etiam mox nobis commendat in bono constantiam, ubi solam illam esse affirmat, cui corona debeat immortalitatis. *Qui autem perseveraverit usque ad finem, hic salvus erit.* Junior sanè Religiosus plurimum ab illa abest in finem usque perseverantia, qui jam tum ab initio de suo fervore ac Religiosa disciplina haud parùm remittit.

Matt. 24.
12.

In quibusdam hujusmodi remissioni causam præbet naturæ ipsius fastidium, quæ mortificationem ut subterfugiat & futili exultatione conscientia assentetur, falsis se obtentibus tegit. In aliis verò efficit perversum eorum, qui disciplina solutioris jam sunt, exemplum, cui humano quodam respectu, ut ipsis ne disliceant, aut eorum irrisioni se exponant, conformare se student. Atq; in aliis etiam solutionem hanc pariunt perversa ac perniciofa placita seu effata, quæ audiunt omninò contraria illis, quibus fuerant in Novitiatu imbuti.

Næ isti vitæ ac disciplina jam solutioris Religiosi perversorum hujusmodi effatorum disseminatores sunt æquè è falsis Prophetis, à quibus cavendum nobis monet cœlestis Magister noster, atque erunt Antichristiani illi, qui in fine mundi apparebunt, quia illi æquè atque isti loquuntur & agunt contra Evangelicas veritates, atque animas in interitum præcipi-

cupientes agunt, *Multi Pseudo-Prophetae surgent ibid. & seducent multos.*

Hujusmodi homines nunquam defuere in Religiosis Ordinibus, ac veluti Ecclesia, quantumvis sancta atque immaculata Christi Jesu sponsa, semper in sinu suo habuit perverfos Christianos, qui verbis Jesum Christum confitentes operibus negaverunt: ita Religiosi Ordines, quantumvis Sancti, immunes haud sunt ab imperfectis Religiosis, qui moribus suis professionis sanctitati plurimum derogarent. Inter perverfos Christianos reperire est Hæreticos, qui ad dissolutam vitam suam suos quoque addiderunt errores. Ita inter imperfectos Religiosos reperire est, qui ad sensualem atque effrenatam vitam suam adjiciunt perversa dogmata ac effata, quibus simplices atque innocentes corrumpant animos Juniorum, nisi hi præmuniuntur ac studiosius sibi omninò invigilent. Id quod facit, ut sicut in mundo intemperans quidvis agendi licentia, hæresisque à majoribus ad posteros derivata traditione continuatur: ita plerumque in Religiosis Ordinibus sint aliqui solutioris disciplinæ, qui quandam sectam constituunt, atque tam exemplis quàm verbis virtutum claustralium, austeritatis, vitæ interioris, suimetipsius contemptus, simplicitatis aliarumque, quas ipsi in Novitiatu exercuerunt, & per Professionem amplexati fuerunt, meritum extenuent aut enervent. At verò sicuti sanctus Apostolus ait: oportere esse in Ecclesia hæreses, ut fides probetur Electorum: ita dicendum quoque à Deo permitti in Religione esse sectam immortificatorum,

ut probetur eorum fidelitas, pro Deo ac Regula stare qui constituerunt.

Divo Augustino alia Hæreticorum suarum à via veritatis aberrationis convincendorum methodus non erat, nisi ipsos ut remitteret ad Catechesin illis expositam, etiamnum Catechumeni cum essent, atque ad fidei professionem, quam in suo in Ecclesia Catholica fecissent baptismo. Ad eundem quoque modum Religiosus facillimè convincetur relaxationis, ubi illis, quæ in Novitiatu doctus fuerit, atque in Professione observanda promiserit contraria fecerit vel fuerit prolocutus.

Verùm nunquid mirum atque ab omni alienum ratione est, quod cum Novitii etiamnum, adeoque ad consecrandam haudquaquam obstricti perfectionem, ad illam cursu celeri contenderemus, omnesque illius consequendæ rationes adhiberemus, ad illam jam voto obstricti ab illa retrocedamus, aut saltem de studio ipsius haud parùm remittamus?

Confusio & corruptela ea est, contra quam junior præmuniatur ut Religiosus est necesse, ut in illam ne prolabatur, atque ita in pluribus vitæ Patrum locis legimus à Senioribus moneri consuevisse Juniores, ut in sui in Religionem ingressus fervore & affectibus ita constantes perlisterent, ut illius quotidie meminissent, & quamvis diem illius esse priorem sibi persuasum haberent. *Talis, cui libet inquietant, esto usque ad mortem, qualis hac prima die existis:* atque si illis dixissent: Eandem servate animi docilitatem, eandem obedientiam & cordis simplicitatem, idem vosmetipsos mortificandi desi-

De
Oratione

desiderium, eandem in rebus etiam minimis ac-
 curationem, eandem in officio divino reveren-
 tiam, atque in oratione devotionem. Peccata
 venialia minori studio, quàm probi sæculares
 mortalia, declinare ne satagatis; vel levissimas
 Regulæ, Constitutionum, Ceremonialis, Direc-
 torii aliarumque sanctorum consuetudinum
 transgressiones ita cavete, uti ferventiores fide-
 lioresque Religiosi quasvis voluntariè adver-
 sùs Deum noxas admittere verentur. Perutile
 igitur erit Junioribus Professis hic reperire
 compendiosam instructionem potissimarum se-
 conservandi rationum, ut à bonis conceptis
 propositis nunquam abstrahantur. Invenire
 nonnullos est, qui mox à solemnibus votorum nun-
 cupatione relaxari incipiunt, haud secus atq, re-
 cens constructæ ædes, quæ mox ædificatæ ubi
 fuerint, sensim ruinam minitari incipiunt. Alii
 aliquamdiu rectè agere pergunt, at postmodum
 à vocationis gratiæ debita fidelitate deficiunt.
 Hi & illi paulatim affectiones suas bonas amit-
 tunt, atque in statum infelicem labuntur, quem
 D. Apostolus Paulus improperebat primis Ga-
 latæ Christianis, ubi ait: *Sic stulti estis, ut cum* Gal. 3. 3.
spiritu cœperitis nunc carne consummemini.

Satis frequenter usu venit, ut isti sensim sine
 sensu à probis ac virtutis studiosioribus Fratri-
 bus suis segregentur, quin ipsi satis advertant,
 quantum vis ceteri, qui eorum agendi rationes
 observant, ipsum satis superque deprehendant,
 eò quòd minori jam studio pristinam profe-
 quantur solitudinem, liberiùs prodeant, ut vi-
 deant alios atque ab his videantur, familiariùs
 agere incipiant cum Senioribus, à quibus cha-
 riores

riores haberi, laudari, ac blanditiis deliniri im-
 primis amant, munuscula ab illis recipiant, prie-
 stinã abjectã simplicitate quærant singularita-
 tem, ac studio puerili cupiant pulchrum è cin-
 gulo habere suspensum Rosarium, pulchram
 Crucem, aluta Asiatica contextum egregieque
 concinnatum Breviarium, aliaque minutiora
 suppellectilia, imagines, similesque res futiles,
 de quibus cogitare deberent id quod Sanctus
 quidam ætatis hujus nostræ dictitare amabat:
Ad nihilum valent, nisi ut mittantur foras.
 Falsam sequuntur sensuum libertatem ac men-
 tis dissipationem, quæ geminæ quibusvis animæ
 malis patentissimæ portæ sunt. Conscientiam in
 rebus minoribus tenerioris porro amplius non
 sunt. Modestiam namque regulas & exiguas
 Chori ceremonias negligunt, letantur, ubi
 occasiones aut prætextus à divino officio aliis-
 que communibus sese subducendi actionibus
 inveniunt. Opera difficilia ac molesta ab obe-
 dientia injuncta sæpè sæpius declinare con-
 tuntur, aut illa si admittant, eã de causa id mi-
 nimè faciunt, ut sese mortificent, quin potius
 ut isto sub obtentu subterfugiant exercitia spi-
 ritualia, corporalibus longè molestiora atque
 ingratora. Denique in sua immortificatione ac
 relaxatione auctoritatem quasi ut habeant, af-
 fectu conjunguntur, seseque conformant illis,
 earum ipsis exemplo qui præeunt.

Hanc eorum deerrationem ut præveniamus,
 aliqua hic illis saluberrima monita ac docu-
 menta suggeremus, è quibus intelligere queant,
 quid facere, quidque oporteat cavere, ut san-
 ctam perseverantiam obtineant.